

הוכן עיני כולל עיון הדף

ת.ד. 43087, הר נוף, ירושלים 91430
טל/פקס 6515004 • daf@dafyomi.co.il

יומא דף ז.

האם טומאה הותרה בציבור באופנים דלהלן, היכא שאפשר לעשות בטהרה¹?

בדליכא שירים לאכילה ²	באיכא שירים לאכילה	
מקריב בטומאה	לכתחילה יחזר להקריב בטהרה ³	לרב נחמן: טומאה הותרה בציבור
	לכתחילה יחזר להקריב בטהרה	לרב ששת: טומאה דחוייה בציבור

פר של ע"ז⁴ שנטמא האם מביאים אחר תחתיו, או שהציץ מרצה? [תוד"ה פרים].

בטומאת הבהמות	בטומאת הקרבן	
	מביא אחר	כשיכול להביא אחר
אומרים לו "הוי פקח ושתוק"	הציץ מרצה	כשאין יכול להביא אחר

קרבן ציבור הבא בטומאה מה הדין בדלהלן?

האם צריך ריצוי ציץ?	
לא צריך ריצוי ⁵	לרב נחמן: טומאה הותרה בציבור
צריך ריצוי	לרב ששת: טומאה דחוייה בציבור

יומא דף ז:

האם הציץ מרצה באופן דלהלן, והאם צריך ריצוי ציץ ביוה"כ ובציבור?

האם צריך ריצוי ציץ ביוה"כ ובציבור?	כשאין הציץ מונח על מצח הבה"ג ⁶ ?	
צריך - וס"ל כרב ששת שדחוייה	מרצה	לר' שמעון
אינו צריך - וס"ל כרב נחמן שהותרה	אינו מרצה	לר' יהודה

¹ כגון שיש אפשרות להביא מנחת עומר אחרת תחתיה. אולם אם אין אפשרות, לכו"ע אומרים לו "הוי פקח ושתוק". וע"ע מאירי.

² כגון מנחת נסכים של קרבן ציבור.

³ דקרבן ציבור שנעשה בטומאה אינו נאכל בטומאה, כדאיתא במשנה בפסחים (דף עו:): מלבד קרבן פסח שכל כולו בא לאכילה - שנאכל גם כשנעשה בטומאה.

⁴ נידון זה אינו קשור לנידון טומאה הותרה בציבור, כיון שאף שהוא קרבן ציבור מ"מ אינו קבוע לו זמן, אלא הוא נידון אם ציץ מרצה.

⁵ דכיון שהיתר גמור הוא מה שנעשה בטומאה - לא צריך ציץ שירצה. אבל אם הטומאה רק דחוייה - הרי שבא באיסור טומאה וצריך עליו ריצוי ציץ.

⁶ וביאר אביי שהכוונה שתלוי הציץ על מתלה, אבל אם נשבר הציץ לכו"ע אינו מרצה.